

ΑΑ108 :ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ ΥΠΟΤΡΟΠΙΑΖΟΝΤΟΣ ΘΩΡΑΚΙΚΟΥ

ΑΛΓΟΥΣ ΣΕ ΑΓΟΡΙ 13 ΕΤΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΙΞΑΦΕΝΤΗ, ΜΑΡΙΑ ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ, ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΥ, ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΛΕΝΗ ΒΟΥΡΤΗ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ, ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΗΜΑΘΙΑΣ, ΜΟΝΑΔΑ ΒΕΡΟΙΑΣ, ΒΕΡΟΙΑ.

Εισαγωγή :Το θωρακικό άλγος είναι συχνό σύμπτωμα στα παιδιά, ωστόσο παρά την ανησυχία που προκαλεί, σπάνια σχετίζεται με σοβαρό καρδιακό πρόβλημα (1-10%). Επικρατούν ιδιοπαθείς περιπτώσεις και ακολουθούν μυοσκελετικά, ψυχογενή και αναπνευστικά αίτια. Λεπτομέρες ιστορικού και κλινική εξέταση θα επισημάνουν την ανάγκη περαιτέρω ελέγχου.

Σκοπός :Παρουσίαση παιδιατρικού περιστατικού υποτροπιάζοντος θωρακικού άλγους σε έδαφος πολυορογονίτιδας.

Υλικό-αποτελέσματα :Έφηβος 13 ετών προσκομίστηκε λόγω οπισθοστερνικού άλγους από 4ημέρου, που επιδεινώνονταν στην βαθιά εισπνοή και την ύπτια θέση, με συνοδό πυρετό από 2ημέρου.

Κλινικά παρουσίαζε ορθόπνοια, ήπια μείωση αναπνευστικού ψιθυρίσματος στην αριστερή βάση, βύθιους καρδιακούς τόνους, ψηλαφητό ήπαρ και ευαισθησία δεξιού υποχονδρίου.

Εργαστηριακά είχε αυξημένους δείκτες φλεγμονής και από τον καρδιολογικό και απεικονιστικό έλεγχο, με υπερηχογράφημα κοιλίας και ακτινογραφία θώρακος, παρατηρήθηκαν ανεστραμμένα T στο ΗΚΓ ,περικαρδιακή συλλογή, μικρή πλευριτική συλλογή αριστερά, αύξηση μεγέθους ήπατος και αυξημένος καρδιοθωρακικός δείκτης.

Από το ατομικό ιστορικό αναφέρονται 2 παρόμοια επεισόδια από 4μήνου, για τα οποία διενεργήθηκε σπироμέτρηση και καρδιολογική εκτίμηση. Ο αρχικός έλεγχος ήταν φυσιολογικός και σταδιακά παρατηρήθηκε αύξηση των δεικτών φλεγμονής, διόγκωση ήπατος, διογκωμένοι μεσεντέριοι λεμφαδένες και μικρή περιτοναϊκή συλλογή μέχρι την τελική εικόνα με την οποία προσκομίστηκε. Ο ασθενής παραπέμφθηκε σε τριτοβάθμιο νοσοκομείο για διερεύνηση της πολυορογονίτιδας.



Συμπεράσματα : Πολλά περιστατικά θωρακικού άλγους χαρακτηρίζονται ιδιοπαθή λόγω απουσίας σαφούς αιτίας κατά τον αρχικό έλεγχο. Δεδομένης της προοδευτικής πορείας υποκείμενου οργανικού νοσήματος (αυτοφλεγμονώδη, αυτοάνοσα, κακοήθεια), επισημαίνεται η ανάγκη προσεκτικής παρακολούθησης των ιδιοπαθών περιστατικών, μέχρι την εξαφάνιση των συμπτωμάτων.

